

saa multiplicerer dem med den Fragtforskel, der er angivet i Lovforslagets Bemærkninger, Tillæg A. Sp. 3679. Man vil dør se, at Kulfragterne siden Krigens Begyndelse er steget fra ca. 5 sh. til ca. 20 Kr. pr. Ton, og at Majsfragterne er steget fra 2 à 2½ sh. til 18 Kr. pr. Quarter. Naar man nu betænker, at en Quarter kun er en ringe Brøkdæl, ca. en Femtedel, af en Ton Dødvægt, vil man ved en Beregning ad de Veje, jeg nu viste, kunne udfinde, at den af mig foreslaaede Afgift under alle Omstændigheder vil kunne tilføre Statskassen meget betydelige Beløb, uden at man dog efter min Mening gaar Skibsfarten for nær.

Jeg skal ganske kort omtale de Fordele, som efter min Mening er forbundne med det af mig antydede Forslag. Den første er den ganske nærliggende, at Forslaget er i nøje Overensstemmelse med Regeringens oprindelige Stilling til Maksimalfragtspørgsmaalet. Man vil maaske erindre, at det nedsatte Fragtudvalg søgte at opnaa en Overenskomst med Rederne paa den Maade, at disse paatog sig en Befordringspligt for et vist Kvantum Varer. Denne Befordringspligt kunde efterkommes paa tre forskellige Maader, enten ved at Rederne stillede egne Skibe til Raadighed, eller ved at de stillede fremmede Skibe eller endelig ved, at de betalte en Sum Penge, hvis de undlod at stille Skibe til Raadighed, saa at Fragtudvalget var bragt i den Nødvendighed at maatte befragte fremmede Skibe. Efter at det havde vist sig ugørligt at gaa de to første Veje, d. v. s. at lade Rederne udføre eller besørge Transporterne, burde man efter min Mening have holdt sig til den tredje Mulighed — som i store Træk betegner det samme som mit her fremsatte Forslag — at lade Rederne betale Forskellen mellem Maksimalfragten og Markedsfragten. Det forekommer mig derfor, som sagt, at mit Forslag i Virkeligheden genoptager eller logisk udformer Regeringens oprindelig opstillede, men senere forladte Tanke. Endvidere har mit Forslag de Egenskaber, som den overordentlige Kommission har fundet burde være uadskillelige fra det Lovforslag, der til sin Tid maatte blive gennemført. Man har først og fremmest forlangt, at Afgiften ikke maatte kunne overvælttes. Man vil se, at det bliver et Særkende for det Forslag, jeg her opstiller, at en Overvæltning er umulig. Naar Rederne i Virkeligheden betaler Forskellen mellem en tænkt eller konstrueret Maksimalfragt og Dagens Fragt, be-

tyder den Omstændighed, at der kommer en højere Fragt, kun, at Rederne kommer til at betale en højere Afgift, svarende til Forskellen. Endvidere vil det være muligt at efterkomme to andre Ønsker, som den overordentlige Kommission har haft, nemlig, at der skal tages Hensyn til Fartens Art og til Højden af den Fragt, der har været betalt i Rutefart. Alt dette kan gennemføres med det Forslag, jeg her har skitseret, og Forslaget betyder overhovedet, naar man vil se det karakteriseret ganske kort, en Tonnageafgift, men en bevægelig Tonnageafgift, hvis Bevægelighed betinges ikke blot af Fartens Art og lignende, hvad vistnok det norske Forslag gaar ud paa, men ogsaa af Fragtens Højde.

Jeg kunde ønske at gøre endnu en Række Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, med Hensyn til hvilket jeg finder, dels at der paa en Række Punkter er Uklarheder, dels at der har indsneget sig Bestemmelser, som vil virke direkte uretfærdigt. Da Tiden allerede er mere fremskredet, end jeg havde ønsket, den skulde være, naar jeg var færdig med mit Foredrag, vil jeg, i Stedet for at omtale disse Punkter her, indskrænke mig til at søge at faa politiske Venner, som maatte komme ind i det kommende Udvalg, til at tage dem op til Overvejelse dør. Jeg skal indskrænke mig til til Slutning i Overensstemmelse med den ærede Ordfører for mit Parti (N. Neergaard) at anbefale, at Lovforslaget gøres til Genstand for en omhyggelig Overvejelse i et Udvalg under saadanne Former, at ogsaa andre Afgiftsmuligheder end den af Regeringen foreslaaede kommer frem til Drøftelse.

Schovelin: Som en rød Traad er der gaaet igennem den højtærede Indenrigsministers Tale Beklagelse over, at det ikke lykkedes ham at faa en Overenskomst med Rederne. Hele den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har fremstillet sig selv og sit Lovforslag, saavel ved dettes Fremsettelse som ved dets Behandling her i Lørdags, har genkaldt i min Erindring en Scene i Oehlenschlägers „Aladdin“, nemlig, hvor Sultanens Hofnar kommer med et Klæde over Hovedet for at skjule en Bule, som han har faaet ved at løbe mod en Mur, nemlig Muren paa Aladdins tilbagetryllede Palads. Paa samme Maade melder den højtærede Indenrigsminister sig her med en Bule i Panden og fordrer Oprejsning. Han beklager sig i høje Toner over, at han er kommet til kort overfor Rederne, han sammen med den Mand